



הרשמי - עמ"ה  
17/7 / ה'תשנ"ג

בס"ד

## אפתר - הסתרי'ה

### תלמוד בבלי מסכת מגילה דף י"ב עמוד א

שאלו תלמידיו את רבי שמעון בר יוחאי: מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה? אמר להם: אמרו אתם!- אמרו לו: מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע...-אם כן שבשושן יהרגו, שבכל העולם כולו אל יהרגו!- אמרו לו: אמור אתה!- אמר להם: מפני שהשתחוו לצלם- אמרו לו: וכי משוא פנים יש בדבר? - אמר להם: הם לא עשו אלא לפנים- <sup>הוא</sup> אף הקדוש ברוך הוא לא עשה עמהן אלא לפנים.

### יחזקאל פרק כ' פסוק א'

"ויהי בשנה השביעית בתמישי בעשור לחודש באו אנשים מזקני ישראל לדרוש את ה' וישבו לפניו"

### מדרש ויקרא רבא

בימי יחזקאל כתיב, באו אנשים מזקני ישראל לדרוש את ה'. אמרו לו: בן אדם, כהן הקונה עבד, מה הוא שיאכל בתרומה? אמר להם, יאכל. אמרו לו, אם חוזר ומוכרו לישראל, לא יצא מרשותו? אמר להם, הן. אמרו לו, אף אנו יצאנו מרשותו... אמר להם יחזקאל, והעולה על רוחכם היה לא תהיה... חי אני נאום ה' אלוקים אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחימה שפוכה אמלוך עליכם.

### רמב"ם הלכות מגילה פרק ב' הלכה י"ב

ומנהג כל ישראל, שהקורא את המגילה קורא ופושט כאיגרת, וכשיגמור חוזר וכורכה כולה ומברך.

### אגרות הראי"ה חלק ג אגרות תשנ"ג

אשר על כן אך צופי הישועה <sup>מנוצח, עובדי</sup> המשכילים המזהירים בזוהר הרקיע, הם הם המביאים את הגאולה, והם הם היודעים לאמר דבר בשם אמרו ודבר ד' בפייהם אמת, והם הנם אדירי- הכת, החפצים דוקא בגאולה שלמה, וכל מרכז עבודת קדשם היא רק אותה הצפיה התמימה, אשר אין בה מום, שרק הרום העליון של גאולה שלמה לה יאתה, ובניה של נורה כנשמתה הפנימית הללו, כל אופים מסור הוא, קשור וזקוק לנשמתה של תורה והופעתה הם המצפים לאור ד' ולמילוי הכבוד העליון. שומרים הם את עקבות משיחנו, יודעים הם שכל העולם ומלואו, כל סבכי התולדה

וכל יצרי מעלליה, אינם כי אם צעדים שאורו של משיח הולך וצועד בקרבם... ובמרום שמים מעל, בגני העדנים העליונים והתחתונים, במחשכי הארץ היותר אפלים, בשאול ואבדון ובכל חרישות רשע וכסל, בעריצות של מושלים, עריצים גם משכילים וצדיקים, ובמזימות של מנהלי סיעות פוליטיות, בצבאות מרומים, ובהיכלי אורים עליונים שכולם אומר כבוד, בכל גבורת זרע ד' אשר בבנין סוכת דוד הנופלת נגלתה. לא אך להציל את הנפש הפרטית או גם הכללית מסיבוכי החיים החומרים, ולרוממה אל הקודש היא מגמתה, כי אם לחונן את הקודש עצמו, ליסד מוסד ממלכת אל חי העולמים בכל מרחבי עולמים.

### אגרות הראי"ה חלק ב אגרת תשל"ז

אנחנו עם יודעי האותיות בספר ה', כספר התורה הכתוב מרוח ה' אל עולם ושפעת אמרת קודשו החיה לנצח, אשר לא ישוב ריקם דבר אחד מדבריה, כספר ההויה והתולדה הכללית והאנושית, אנחנו יודעים הננו לקרוא גם כן, על ידי אנשי חמודות, ואורם החי בקרבנו, גם את הכתב המטושטש הזה של מסיבות המאורעות האלה, אשר לא יכולים לקוראם כל חרטומיא ואשפיא ספריא ופרופסוריא.

אין בקרב רוחנו פנימה שום ספק על דיקנותה הנפלאה של החוכמה העליונה בתהלוכות הבנין ההיסטורי, אשר לאדם ורוחו, המתאים מאד לכל הדייקנות הנפלאה של הבנין הגדול אשר למלוא עולמים, ואשר לנפש כל חי ולגויתו וכל יצוריה וכוחותיה, אשר ההרס והבנין יחד התורה והתיקון, ישכללו את כל אשר ואתה לכל נפש משוגכת לכסוף לחזיונותיהם.

### תלמוד בבלי מסכת מגילה, דף טו' עמוד ב'

אמר רבי לוי: כיוון שהגיעה לבית הצלמים - נסתלקה הימנה שכינה, אמרה (תהלים כ"ב) "אלי אלי למה עזבתני" שמא אתה דן על שוגג כמזיד ועל אונס כרצון? או שמא על שקראתיו כלב, שנאמר: (שם, שם) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי" חזרה וקראתו אריה, שנאמר: "הושיעני מפי אריה"

א. רבי אליעזר אומר: אסתר ברוח הקודש נאמרה, שנאמר + אסתר ו' + ואמר המן בלבו. רבי עקיבא אומר: אסתר ברוח הקודש נאמרה, שנאמר + אסתר ב' + ונתתי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה. רבי מאיר אומר: אסתר ברוח הקודש נאמרה, שנאמר + אסתר ב' + וידע הדבר למרדכי. רבי יוסי בן דורמסקית אומר: אסתר ברוח הקודש נאמרה, שנאמר + אסתר ט' + ובבזה לא שלחו את דם. אמר שמואל: א"י הואי התם הוה אמר מלחא דעריפא מכולהו, שנאמר קימו וקבלו - קימו למעלה כהן שקיבלו למטה.

ב. שלחה להם אסתר לחכמים: כתובי לזרות. שלחו לה: + משלי כ"ב + הלא כתבתי לך שלישים, שלישים ולא רבעים. עד שמצאו לו מקרא פתוב בתורה + שמות י"ז + כתב זאת ופרקו בספר, כתב זאת - מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרון - מה שכתוב בנביאים, בספר - מה שכתוב במגילה. שנאמר: כתב זאת - מה שכתוב כאן, זכרון - מה שכתוב במשנה תורה, בספר - מה שכתוב בנביאים, דברי רבי יהושע. רבי אלעזר המודעי אומר: כתב זאת - מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרון - מה שכתוב בנביאים, בספר - מה שכתוב במגילה.